

Forfatter: Gyldenstjerne, Mogens

Titel: BREV TIL: Gyldenstjerne, Karen FRA: Gyldenstjerne, Mogens (1562-01-01/1562-05-22)

Citation: Gyldenstjerne, Mogens: "BREV TIL: Gyldenstjerne, Karen FRA: Gyldenstjerne, Mogens (1562-01-01/1562-05-22)", i *Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (2. bind)*, I KOMMISSION HOS G. E. C. GAD, s. 185. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000743146-006-shoot-L0007431460060184.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

U. St. og D. [før 23. Maj 1562].

Mogens Gyldenstjerne til Karen Gyldenstjerne.

Han tilraader hende indtrængende efter Slægts og Venners Raad at ægte Jørgen Marsvin, hvis hun herefter vil have Godt af dem, da de bedre kan bedømme hendes Vel end hun selv.

Mijn wenlig helssen nu oc altyd kerlig forsent met Wor Herre. Kere Karine oc kere broder datter. Som tu wel wijdst, at ten erlig mand Jørgen Marsuijn har lat tallet tijm moder tijl oc saa tijm neste slegt pa ferderne oc mødderne oc begerret teg tijl ten, som hand wijlle leffue hos tijl sijnd dødag, hand har fange gode fortrøstelig suar af tijl²⁾ moder oc nest siecht, som før er s. 186scryffuit¹⁾. Nu opholles sagen oc forlenges oc gijffues skudsmal ind pa teg, attu skulle nu selluff forhijndre, at tet icke gar for seg, som hans beger er. Nu rader ieg teg som ten, tijm neste werig er eptter lauen, attu nu icke ganger af tijne weners rad, oc liider tenom at, sa frempt attu her eptter wijlt haffue gat af tijm wener, forlad teg ter tijl. Tijne wener kwne alt bedre betencke tijm lang welfart oc bestand, en tu selluff ennw gøre kand, oc liider tu icke tijne wen at oc tet gyngge anderslunde enn wel i fremtiden, da kand tu icke sijge andet, en tu jcke har fuld tijne weners rad, huylcke ieg vdijs en god menijng icke har kund forlade at gyffue teg tijl kende. Oc skalttu altid fijnde meg for tijm wijllige faderbroder, huad ieg teg tijl gode gøre kand. Beder ieg teg, attu wijlt scrijffue meg suar pa tette breff tijl jgen. Hermet wijl ieg haffue teg Gud befallet etc.

Egenh. Konc. i M. G. Priv. Ark. Konc. og Optegnelser. — Tr.: Troels Lund: Danmarks og Norges Historie 1. Udg. IX, S. 144 ff.